

Litomyšl, 9.9.18, 15. po Trojici
Telecí, 29.9.19, 15. po Trojici

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.
POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.
INTROIT Ž 86, 1-3.11
PÍSEŇ 171 Buď Pánu čest, 613 Oči všech

VSTUPNÍ MODLITBA

Ve tvém jménu, Hospodine, Pane náš, je naše pomoc. Nezměrným bohatstvím darů zahrnuješ svůj lid. Každého dne až podnes zakoušíme tvou věrnou péči. Tebou žije, hýbe se i trvá všechno stvoření. Před tebou však, milostivý Bože, také vyznáváme, že jsme nikdy nežili jenom ve spolehnutí na tvou dobrotu. Naše srdce nebyla stále naplněna pokorou a vděčnými chválami. Namísto lásky k tobě, dárci každého obdarování, jsme se častěji zahleděli do věcí, které jsi dával. Zaměřili jsme se jen na svou práci a zdatnost, jako by nás mohla spasit. Mnohem silněji, než na tvá zaslíbení spoléháme na majetek. Stále dychtíme mít víc, abychom se zajistili proti zlým věcem a odpoutáváme se od toho, cos pro nás učinil a činíš právě ty sám.

Vyznáváme to společně v hlubokém pokání. Prosíme, smiluj se nad námi, odpusť náš hřích pro Ježíše Krista. Skrze něho nás vyved' ze zajetí. Pomoz nám, abychom u něho poznali pravdu o sobě. Jeho slovem nás přived' k důvěře, že ze tvé štědrosti je možno žít. Vždyť tobě na nás otcovsky záleží a jednou provždy jsi to zpečetil smrtí a vzkříšením svého Syna. Tak Duchem svatým uvolni naše srdce k velebení tvého jména a k bratrské i sesterské lásce.

Tobě, který činíš hojněji, než my prosíme a rozumíme, tobě budiž sláva skrze Krista Ježíše po všechny věky. Amen.

I. ČTENÍ: 1Kr 10, 4-9

PÍSEŇ: 198 Pod ochranou, 196 Co činí Bůh,

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Náš Otče nebeský, chválíme tě za to, že si, jak doufáme, nemusíme dělat starost o zítřejší den. Ale miliony lidí na zemi, ba celé národy, také dnešního dne postrádají střechu nad hlavou, nemají se do čeho oblékat, hynou vyhladověním, i jejich malé děti umírají, mnohde chybí i voda k pití. To, co my dostáváme tvým štědrým darem, a přece na tom ještě nemíváme dost, zástupy jiných ani neznají. Věříme s jistotou, že tobě nejsou lhostejní. Vždyť ses v Ježíši Kristu nad jejich bídou ustrnul a cele jejich utrpení vzal na sebe.

Chválíme tě pro zastání, které v tobě mají, a pro ně před tvou tváří připomínáme jejich tělesnou zbědovanost i lidské ponížení, jaké si my sami ani představit neumíme.

Ty víš o nich všechno, můžeš zasáhnout do údelu všech končin země, a již se ujímáš sténajícího stvoření. Chvála tobě, Pane!

Prosíme: svou otcovskou láskou přived' také nás a všechny své učedníky k spravedlivému rozdělování darů se strádajícími. Pane, naplň svět svým pokojem, vládám daruj odpovědnost, otevírej evangelium národům a obnovuj jednotu svého lidu.

S Kristem a skrze Krista voláme k tobě: Otče náš ...

III. ČTENÍ (POSLÁNÍ) Fp 4, 4-6n

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.

Pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Amen. (Fp 4,7)

PÍSEŇ 209 Ó slunce spravednosti, 579 Ó Králi věků,

II. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ): Mt 6, 31-34

Milí přátelé v Kristu,

nestarejte se. Přečteným veršům z konce šesté kapitoly Matoušova evangelia předchází poměrně dlouhý oddíl o zabezpečení života. V něm nás Pán Ježíš ještě při svém kázání na hoře opětovně upozorňuje na to, co je v životě skutečně důležité. Neorientovat se na věci pozemské, majetkové narovnání a je už celkem jedno, koho s kým, nedělat si z majetku svého pána a nemít starost ani o svůj život ani o své tělo. To se nám poslouchá už hůř a vlastně se vůbec o nic nestarat. A tak ani vy se nestarejte, věřte svému nebeskému Otci, který už ví, co s vámi a dá vám, co potřebujete. Už se o vás postará. Dokonce si vás i obleče a však víte, tak to neřešte. Tak jednoduchý náš život, naše živobytí, naše každodennost není, jak už asi všichni víme, a tak se musíme ptát, co tedy jiného. Co tedy budeme jíst a co budeme pít a co si budeme oblékat. Ptají se tak naše maminky a není to nutně špatně a ptáme se tak i my, protože to k naší každodennosti zkrátka patří.

A tu z evangelia slyšíme tu radostnou zvěst, nestarejte se. Nemějte tedy starost a neptejte se po tom všem, neboť to řeší, shánějí, vyhledávají pohané a jednak to není vaše starost a jednak vy, křesťané, máte přece na víc. Vy přece máte svého nebeského Otce,

který už ví i to, co vy sami potřebujete, a ví to i líp než vy a dá vám to. A na vás už je jen hledat věci příští, především pak jeho království a spravedlnost, a to všechno ostatní vám už bude přidáno. Jako by to ani nebylo tak důležité, nějaké jídlo, pití, oblékání, důležitější je přece to, co nevidíme ani nenahmatáme. To, co musíme kromě ponožek hledat neustále, to, co nám přidáno jen tak nebude, po čem se, kromě toho, co bude zítra k obědu, musíme ptát neustále. Co je tím Božím královstvím a spravedlností však míněno?

Především služba Bohu, v přicházející vládě Boží přichází Bůh k nám lidem, aby nám posloužil vším, co pro nás má a na nás je, abychom s tím naložili, jak nejlépe umíme. Jeho stvoření chránili a velebili a tím zároveň projevovali ještě hojnější spravedlnost, než byla dosud a společně tak žili ke chvále a slávě Boží. Království Boží je když, a tam, kde je všechno, jak má být, kde se lidé mají rádi a zároveň je neseno myšlenkou hledání pravdy, která o mnoho přesahuje pravdu a spravedlnost nás všech, a přitom je nám stále na dosah. Jen se po ní správně tázat, jen je přijmout do svého života, jen se k ní správně postavit. Dá se říct, že království Boží už je mezi námi, jen ho při všem tom hledání i najít. A všechno ostatní, to vše, oč každý den prosíte a co doufáte, že vám bude i dáno, vám bude i přidáno, příp. si to budete moci rovnou koupit. Kromě zdraví tedy.

Tot' příslib hodný Boží pomoci. Príslib, který se však těžko říká zemím třetího světa, příp. zemím ve válce, odkud se utíká tam, kde by mělo být lépe, kde je všeho dost, kde obchody praskají ve švech a neobydlené domy či domky jsou na každém rohu. A není třeba tou hojnější, snad i Boží spravedlností všem těm lidem, co hledají hlavně střechu nad hlavou, bezpečí i pro své blízké a hlavně to, co by jim umožnilo žít o něco důstojnější život. Jim, a právě jim podat svou pomocnou ruku a to, co nám zde přebývá a že toho není úplně málo, tím i pomoci? Těžko říct. Celé je to určitě ještě mnohem složitější, především v soužití odlišných kultur apod.

Ale hlavně v tom, že my sami nevíme, co nám přinese zítřek. Nevíme, co se nám stane, co se nám může stát, nevíme, co nás čeká, nevíme nic. I když zrovna k tomu nám Pán Ježíš říká, abychom se ani o to vlastně nestarali. Poněvadž takový zítřek bude mít své starosti. Nás má zajímat, co je dnes, co se děje právě teď, co se děje kolem nás i v tuto chvíli. Jde o přítomnost, která ovšem neexistuje, nýbrž se stává. Jde o přítomnost, v níž hledáme to, v čem a čím máme i my sami žít. Přítomnost hledání právě toho jeho království a spravedlnosti, která má tento svět i nás samé činit lepšími, která je důležitější než to všechno, co nás každodenně obklopuje. Všechny ty starosti všedního dne a která teprve dává našemu životu i ten skutečný smysl. Jde o přítomnost vděčnosti za všechny dary, které od Boha

dostáváme a které nás současně mají osvobodit od všeho zlého. Od všeho nedostatku, od toho, co si dnes už možná ani neumíme představit, ačkoliv to není zas tak dávno, kdy nebylo co jíst a pít.

To, co bude zítra, není dnes. Jako by naším hlavním úkolem pro život pod Boží vládou bylo nedělat si starosti. Být bez starostí. Jenže je v tom háček. Jako by to pro nás zároveň znamenalo nechat věci úplně plynout, příp. nechávat věci tak jak jsou, o nic se nestarat.

Jenže tak to není. Každá věc pod nebem i na zemi má svůj čas. A s tímto časem souvisí i trápení a starosti. A žít dnešní den naopak znamená žít ho nově, v nové spravedlnosti, v napětí mezi přítomností Božího království a budoucností. Mezi tím, co je a tím, co bude, mezi tím, co je a co má být. Mezi realitou Božího soudu a naším přístupem, nejen vnitřním myšlením, ale i vnějším jednáním. Co pro přítomnost Božího Ducha uděláme i my sami.

Po tom se ptejme, to následujme, v tom buďme vytrvalí, trpěliví i dostatečně pokorní. Vždyť zítřek bude mít své starosti a každý den má dost vlastního trápení. Žijeme v čase, v němž i nás nebeský Otec ví, co je nám zapotřebí, a to ještě dříve, než o to prosíme. Jako bychom všechno to, čím denně žijeme, měli naopak svěčit našemu Pánu a Bohu a sami se starat především o to, aby mezi námi vládla Boží láska a spravedlnost. Samé takové abstraktní veličiny, které však náš život určují víc, než bychom i my sami čekali.

A to i když nebo právě tehdy, když naši současnost ovládá stále ještě duch kapitalismu. Kdy se o přírodu a věci nám svěřené staráme jen, pokud chceme, ale to, co nám bylo svěřeno doopravdy, totiž naši bližní nebo co jsme si sami vyrobili, naše statky. To vše má být naplněno Duchem milosti a spravedlnosti a pohledem k dárci radosti a pokoje, který už ví, čeho je nám zapotřebí a má toho pro nás dostatek.

Těžko se to v našich podmínkách říká, ale na pozadí všeho toho Ježíšova napomínání je nezapomínat na péči svého nebeského Otce. Váš život není jen jídlo, pití, odívání, ani nezávisí jen na vaší práci, pro někoho naštěstí, pro jiného bohužel. Náš nebeský Otec nám vytvořil takové podmínky pro život, že se na něj můžeme cele spolehnout. Nespoléhat se jen na svou práci ani jen na svůj majetek, nesloužit mu, ale Bohu, jinak to ani nejde a služba jemu, totiž Bohu a víra v něj už určí i náš vztah nejen k našemu majetku.

Naším úkolem je hledat. Hledat vůli svého i našeho nebeského Otce, hledat pravdu a to, co je správné, a hledat i toho nejposlednějšího bližního, i kvůli němuž tady jsme a zvěstovat mu Boží spásu a odpuštění. A v neposlední řadě také svobodu, od všeho, co nás zotročuje, ode všech starostí, jimiž býváme každodenně obklopeni, ode všech trápení, co nás tíží. Vždyť Pán Bůh nám dal a snad i dává vše, co potřebujeme.

Jako dal i králi Šalomounovi, a ještě mnohem víc, ke vší jeho moudrosti a blahobytu, a jemuž i jehož Bůh požehnal natolik, že ho ustanovil králem, aby zjednával právo a spravedlnost. Moudrý král Šalomoun se tak nemusel o nic starat, a hledal, co je správné v očích Hospodinových, aby na zemi a mezi lidmi vládl klid a mír a všechno se dělo k Boží slávě. To je jedna věc a ta druhá se týká našeho vztahu k tomu, co přijde, co nás čeká zítra nebo i pozítří, co se děje v čase a má jakoby své zákonitosti, na co i my sami máme vliv třeba jen zčásti a co se i pro nás stává jakousi otevřenou budoucností, jíž se ale vůbec nemusíme bát. Ne, nemějte starost a nebojte se, neboť čas sice plyne, čas běží, ale my jsme tu jen na chvíli, tak proč ho nenaplnit tím nejvnitřnějším možným postojem čekání na příchod toho, který nám to už všechno osvětlí. A mezitím klidně můžeme své životy naplňovat konkrétní prací pod Boží vládou a třeba ještě dnes péči o své duchovní statky nebo až zítra podle toho, co nám ten další den přinese. Neboť myslet dopředu je sice potřeba, ale nic se nemá přehánět.

A každý den má svých starostí dost. Amen.

PÍSEŇ: 452 Za dar Slova, 446 Moudrosti poklad,